

Vädret den 4 oktober 2003

2003

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
S- 175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08-36 73 98

Post giro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt	130:-	70:-
Postgiro 440 19 83-4		
Pensionärer och heltidsstuderande	90:-	50:-
inkl. Stockholms UFO-Nytt		
postgiro 440 19 83-4		

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: www.ufo.se

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	200:-/år löpande
UFO-Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	120:-/år löpande

HEJ!

Så har hösten gjort sitt intåg. För min del har sommaren varit bra. Haf haft lite sällskap av min dotterdotter Saga. Det är så roligt när hon är här för jag försöker hitta på lite olika saker att göra. På så sätt kommer även jag ut, i stället för att bara sitta hemma och hålla på med mina hobbyer. Visst tycker jag att det är roligt med hobbyverksamhet, men man behöver också komma utanför dörren ibland.

Det som däremot inte är så roligt är att posten gör allt för att plocka pengar av föreningar, troligen vill de bli av med dessa som kunder. Årsavgiften har höjts till 310:-, och från och med maj månad tar de också varje månad en avgift på 30:- plus 2:50 för varje utbetalning som vi gör. Som ni förstår tar det hårt på vår föreningskassa. Bara de inte höjer ännu mer...

Vi har redan hunnit ha vår första föreningsträff för hösten. Du kan läsa mer om den längre fram i vårt informationsblad.

Nästa träff blir den 5 november i form av en videokväll i vår vanliga lokal i Barkarby. Årets sista träff, föredrag av Conny och Johnny Ljung, blir den 10 december. Välkomna!

Inga-Lill

Innehåll:

Ekon från det förflutna	4
Årets första föreningsträff	5
Gray Barker - en av ufohistoriens största skojare	6
Stockholmsrapporter	8
Ufo-krysset - lösningen	9
Vilse-gången	10
Planet-krysset	11
Pressklipp	12

Ekon från det förflutna

Följande berättelse handlar om några skogsarbetare som var ute i obygden och arbetade. De hade tillgång till en stuga där de kunde övernatta. Det var mitt i vintern med mycket snö och kyla så de fick ta sig fram i skogen på skidor. Arbetsdagen led mot sitt slut och det blev dags att bege sig tillbaka till stugvärmen.

Efter att ha ställt av sig skidorna gick de upp på loftet och lade sig att sova. Alla hade inte somnat då de hörde att det kom en person på skidor utanför. Bengt funderade lite förvånat vem det var av gubbarna som blivit kvar ute i skogen och nu kom på efterkälken. Det lät också som om han släpade på något.

Bengt hör hur skidorna ställs upp mot väggen, dörren öppnas och en man stapplar in. Nu blir Bengt än mer fundersam och orolig, för vem det än är, så verkar han ha gjort sig illa. Pustande och med släpande steg tar sig den nyanlända mannen upp för trappan och när han precis kommit upp faller han ihop med ett brak. Det är uppenbart att han behöver hjälp, Bengt slänger av sig täcket, kastar sig upp ur sängen och rusar fram till trappan för undsättning.

Men det ligger inte någon man där. Fullständigt förbluffad funderar Bengt på om han överhuvudtaget är vaken, men det är ingen tvekan, det är han.

Det syns ingenting, inte heller utanför huset, inga färskas skidspår står att finna i snön, inga skidor utöver deras egna står lutade mot husväggen. Den flämtande mannen är borta, försvunnen utan att ha givit sig till känna. Skogsarbetarna tycker naturligtvis att det hela känns kusligt och egendomligt, men de somnar in och fortsätter sitt arbete dagen efter, konfunderade över att inte fått någon klarhet i

vad det var som förorsakade ljuden kvällen innan.

Fysiskt eller psykologiskt?

Efter en sån här upplevelse kan man fråga sig om det är möjligt att händelser kan speglas och förnimmas från andra tider än det absoluta nuet. Är något enstaka bra ufofall måhända en skymt av framtiden? Enligt Einsteins idéer så mäter inte klockan själva tiden, utan bara tidens hastighet. Det finns fysiker som ställer upp matematiska modeller av universum med upp till 11 dimensioner. Sånt här känns abstrakt då våra sinnens sunda förnuft bara greppar tre dimensioner i rummet, mer än så behöver inte grottmänniskan fundera på. Det går förstås att göra det lätt för sig också och urskillningslöst avfärda personer som upplevt "spökerier" som kategoriska lögnare eller virrhjärnor (det finns ju människor av alla de slag). Det valet må vara upp till var och en.

Ligger trots allt en sådan här händelse dold i personernas undermedvetna? De kanske har hört talas om den, utan att ens varit medvetna om det, informationen finns i glömskans arkiv. Sedan på ort och ställe (deja vu) kopplar hjärnan ihop berättelsen igen, personerna suggererar varandra viljelöst och omedvetet, spökupplevelsen är total.

Forskarrön tyder på att hjärnan lagrar allt våra fem sinnen upplever men endast en procent blir kvar i den tillgängliga del som kallas minnet och som vi kan komma åt utifrån vår egen önskan.

Otäck tilldragelse

Livet rullar vidare och många år passerade. Så en dag fick Bengt av en händelse höra talas om en tragisk olycka som hade hänt under krigsåren. Det handlade om en stackars skogshuggare som sett sig

nödsakad att arbeta över julhelgen. Han hade hittats några dagar efter julafton. Skogshuggaren hade huggit sig i benet med yxan, men lyckats släpa sig hem. Väl där hade han, efter att ha tagit sig upp för trappan, kollapsat. Han hade blivit liggande utom räckhåll för hjälp och förblött.

Detta ägde rum i stugan som Bengt och hans gäng logerade i många år senare.

Att få höra något sådant efter att själv ha upplevt, och framför allt undrat, över de ljud som hördes måste framkalla en isande känsla inombords. Sambandet med den arma skogshuggaren tycks ju klart, det är i alla fall slående.

Okänt eller logiskt?

Det kan resoneras fram och tillbaka om det här men någon entydig hållbar förklaring finns ännu inte till dylika spökscenarion. Relativitetsteorin säger att tid och rum *inte* är konstanta och visst, man måste nå avsevärda hastigheter för att överhuvudtaget märka av det. I fallet ovan sprang inte skogsarbetarna omkring på väggarna i ljusets hastighet just, men de upplevde ändå något märkligt. Vetenskapen skulle förmodligen förklara fallet, för förklarandets skull, något i stil med: vinden ven, snö gled av taket, temperaturväxlingar får trä att röra sig och därmed låta. Det är viktigt att respektera upplevelsen vittnena har, ingen utomstående kan komma med en förklaring som tar händelsen ifrån dom. Hur mycket som finns kvar för vetenskapen att rama in och klassificera får väl framtiden utvisa. Vetenskapens syfte är ju ändå ordning, reda och tillförlitlighet och varför inte avsluta denna berättelse med ett Carl Sagan-citat: "Vetenskapen är inte fullkomlig men det är det bästa vi har".

Conny Ljung

Höstens första föreningsträff

Många av oss såg fram emot den planerade astronomi- och observationskvällen. Hela lördagen regnade det, men vi hoppades på att det skulle bli bättre fram emot kvällen.

Redan klockan tre på eftermiddagen träffades vi utanför lokalen på Flygarvägen i Barkarby. Det ösregnade men alla var på gott humör. Vi väntade i trekvart på en person som hade anmält att han skulle komma. Vi ringde hem till honom flera gånger, och han hade åkt iväg fick jag till svar av en liten person som inte visste så mycket. Vi ville inte åka iväg om han hade svårt att hitta, så vi väntade till kvart i fyra. Men då bestämde vi oss för att ändå ge oss iväg.

Meningen var att några av deltagarna skulle åka med i den bil som aldrig kom, men som tur var ställde Gunilla Anderssons man Thomas

upp och skjutsade tre deltagare till platsen för träffen utanför Enköping.

Åldern hos deltagarna varierade stort. Den yngsta var 10 månader och den äldsta i gänget var nyss fylld 80 år.

Vi sammanstrålade med en deltagare i Enköping, samt med Conny och Johnny som lotsade oss till sitt sommarställe. Det är ett fint gammalt hus med många år bakom sig.

Vi fick kaffe med nybakade bullar som Angela Fredin hade med sig. Ofta tittade vi ut i en förhoppning om att få se en skymt av himlen. Men regnet bara fortsatte att vräka ner.

Conny och Johnny hade varit förutseende och tagit med sig sin dator där de hade ett helt fantastiskt astronomiprogram. Vi gjorde utflykter i universum och landade på planeter varifrån vi vände blickarna

mot vår lilla jord. Vi förflyttade oss även framåt i tiden för att bland annat följa månens vandring över himlen. Allt kunde man åstadkomma genom att trycka på några tangenter. Det var både intressant och spännande.

Med datorns hjälp kunde vi också följa satelliterna som passerade över oss medan vi satt inne i stugan. Senare på kvällen skulle två satelliter korsa varandra mitt i Karlavagnen.

Tiden gick alldeles för fort. Innan vi gav oss av blev vi bjudna på korv med mos, köttbullar och sallad. En kopp kaffe hann vi också med, och till den fick vi åter hembakade bullar samt äppelkaka som tvillingarna Ljungs mamma hade bakat.

Tack, Conny och Johnny, för en helt fantastisk kväll!

Inga-Lill

AFU behöver dig som sponsor och vi behöver fler sponsorer!

I Norrköping har tyskägda Sydkraft tagit över distributionen av el. Det gör att elkostnaden för våra tre källarlokalerna mer än fördubblats mellan år 2002 och år 2003. Man kallar det "harmonisering av taxorna". Vi får vara med och betala röjningen av ledningsgator på landsbygden så att eldistributionen fungerar vintertid, eller...elaka tanke...försvinner pengarna till Hamburg?

Observer Pressurklipp har infört ett nytt faktureringsystem för vårt klippabonnemang som gör att kostnaden stiger med 360 kronor per månad. Får vi en ufovåg i Sverige åker vi dit på ännu större höjning av avgiften.

Postv...förlåt Posten har fyrdubblat postboxavgiften på några år. Nu flyttar man boxen en kilometer längre bort från arkivet.

De två marknader där konkurrensen verkar fungera är hyror och telefon, här är höjningarna rimliga.

Så vad gör vi när sponsorbudgeten nu pekar mot ett underskott på nästan en tusenlapp per månad, när den gick ihop förra året...?

AFU gör som vanligt...vädjar till våra sponsorer att stanna kvar, kanske öka på sitt bidrag med 10 %, och/eller hjälpa oss att rekrytera ännu fler sponsorer. Du som inte redan är sponsor, ta dig en funderare! Tack!

AFU, Box 11027, 600 11 Norrköping, pg 49 07 14-3

Gray Barker - en av ufohistoriens största skojare

I fjol skördade den amerikanska filmen "The Mothman Prophecies" med bland andra Richard Gere vissa framgångar. Med anledning av filmen publicerade tidskriften *Skeptical Inquirer* en artikel där John Sherwood presenterar en något annorlunda bakgrund till de händelser som filmen bygger på.

De som söker den undflyende sanningen bakom "Men in Black" och "Mothman" ("Malmannen") bör veta att material som vidrörts av Gray Barkers driftiga hand är färgat av egennyttigt bedrägeri. Han lanserade bluffar, anslöt sig till andras bedrägerier och manipulerade människornas trosföreställningar.

I filmen "Mothman" ringer telefonen och Richard Gere rycker till. Det gör den välinformerade biobesökaren också. Pseudohistoria från 1960-talet har blivit fiction för det nya årtusendet, och en tvivelaktig skildring av bisarra händelser har omformats till fantasy.

Jag hävdar det eftersom jag kan tänka mig vem det är som ringer. Mina misstankar riktas mot Gray Barker.

Endast en naiv publik tror att historien skildras korrekt på film. De blandade recensionerna för "Mothman" tyder på att få biobesökare eller kritiker tar den sällsamma historien på allvar. Men det finns nog en del som tror på filmmakarnas antydningar om att sanningen finns där ute. Om de bestämmer sig för att leta efter den kommer de bara att finna fler frågor.

De nyfikna hittar en ny pocketutgåva av John Keels "The Mothman Prophecies", som en gång fick beteckningen "betydelsefull" av Jacques Vallée. Men där saknas Geres rollfigur, den plågade änkemannen "John Klein", ett påhitt av manusförfattaren Richard Hatem. Verklighetens Keel förmed-

lar i sin bok en rad anekdotiska berättelser som sedan dess hållits vid liv av monsterjägare, ufo-sekterister och turistnäringen i West Virginia.

Det tankeläsande väsendet Indrid Cold försvinner i en dimma av hör-sägen, medan den forskare som spelas av Alan Bates kan härledas till Gray Barker, vars inflytande på Keels bok var påtagligt egennyttigt och dokumenterbart.

Gray Barker

Gray Barker var en skådespelar-bokare och försäljare av utbildningsmaterial från Clarksburg i West Virginia. I tre årtionden tjänade han extra som författare och förläggare i ufobranschen. Den amerikanska regeringens biografi över ufopublikationer speglade Barkers höga status bland de tefats-trogna, då han var en av få förfat-

Gray Barker

tare med mer än ett dussin omnäm-nanden.

Fram till sin död 1984 vid 59 års ålder spred han sina böcker och tidskrifter genom att försköna historier och uppmana andra att fabricera flera. Han lanserade bluffar, anslöt sig till andras bedrägerier och manipulerade människornas trosföreställningar. Och jag hjälpte honom göra det.

Barker blev ett namn i ufo-branschen 1952 med rapporter om en varelse i ett rymdskepp i Flatwoods i West Virginia. Barkers vittnesintervjuer, skrivna i en förment objektiv stil, publicerades i tidskriften Fate. Han blev snart chefsutredare för Albert Benders International Flying Saucer Bureau.

1953 upplöste Bender den snabbt växande utredningsgruppen med hänvisning till oidentifierade högre makter. Den förbryllade Barker granskade Benders historia och liknande berättelser, och åstadkom en av ufologins klassiker: "They Knew Too Much About Flying Saucers". Barkers bok gav Benders historia tillräcklig trovärdighet för att hålla en vandringsägen vid liv, nämligen att underliga farkoster iakttogs, men att vittnena tiger som muren sedan de fått besök av svartklädda män i stora bilar. På 1980-talet förvandlade Lowell Cunningham berättelserna till en tecknad serie som i sin tur inspirerade till filmerna "Men in Black".

Min inblandning började tidigt 1967 när jag skickade min skildring

av ufohaussen i Michigan 1966 till Barkers Saucerian Publications. Han gav artikeln den fantasifulla men säljande titeln "Flying Saucers Are Watching You". Medan den trycktes fortsatte ufovågen genom Ohio till West Virginia, där en 18 månader lång rad av rapporter om en flygande varelse, i folkmun döpt till "Mothman", inleddes.

Så inträffade tragedin. Den drygt 200 meter långa Silver Bridge-bron i Point Pleasant i West Virginia kollapsade i rusningstrafiken 15 december 1967 (i filmen har händelsen flyttats till nutid och julafton). Vissa lokalinwånare drog paralleller mellan katastrofen, som kostade 45 personer livet, och varelserna. Det var en idé som Barker lånade och Keel upprepade.

Strax därefter begick jag mitt enda journalistiska brott. Uppmuntrad av Barker skrev jag två artiklar för Barkers Saucer News under pseudonymen Richard Pratt, där jag "avslöjade" att ufonauterna var tidsresenärer. När Barker tryckte skämtet på nytt 1983 teg jag.

Jag stillade till slut mitt samvete genom att skriva "Gray Barker: My Friend, the Myth-Maker" för Skeptical Inquirer 1998. En gam-

mal bekant dök snart upp. James Moseley, som hade varit Barkers vän sedan 1954 och Saucer News förste utgivare, sade att Barkers död hade fått honom att tala ut: "Allmänheten har rätt att veta hur många ufobluffar det finns, hur lätta de är att genomföra, och vad det säger om godtrogenheten i ufo-branschen." I början av 1985 hade Moseley inlett en serie avslöjanden om Barker i sitt nyhetsbrev Saucer Smear. Barker hade sagt till honom att han tog i stort sett allt inom ufo-login på skämt.

Barker dog troligtvis i aids, även om det inte angavs som dödsorsak då. I Ralph Coons dokumentär "Whispers from Space" framställs Barker som en homosexuell som älskade film och fantasy, som skrämd barn genom att klä ut sig till monster och rymdman, som höll beundrama på avstånd, söp hårt och sålde böcker främst för att hjälpa sin familj.

Barkers syster Blanch hävdade att hans intresse för ufon var rent ekonomiskt. Enligt Moseley ville han underhålla publiken och hålla liv i ufo-branschen när det inte hände särskilt mycket.

Moseley och Barker hade i hemlighet kommit över brevpapper från det amerikanska utrikesdepartementet. I ett tämligen berusat tillstånd skrev de 1957 ett brev till kontaktpersonen George Adamski, vars bok "Flying Saucers Have Landed" handlade om möten med Kristusliknande utomjordingar. Adamski fick därmed ett brev med officiell framtoning från en "R. E. Straith" som uttryckte stöd för hans gärning. I Barkers egen bok om Adamski framställs brevet som "ett av de stora olösta mysterierna i ufo-branschen".

1966 hjälpte Barker Moseley att producera en ufofilm från Lost Creek i West Virginia. De hängde upp ett hamburgerstort keramikföremål som påminde om Adamskis tefat från en stång och filmade det mot himlen. Moseley presenterade sedan filmen som autentisk under sina föreläsningar.

John Keel och "Mothman"

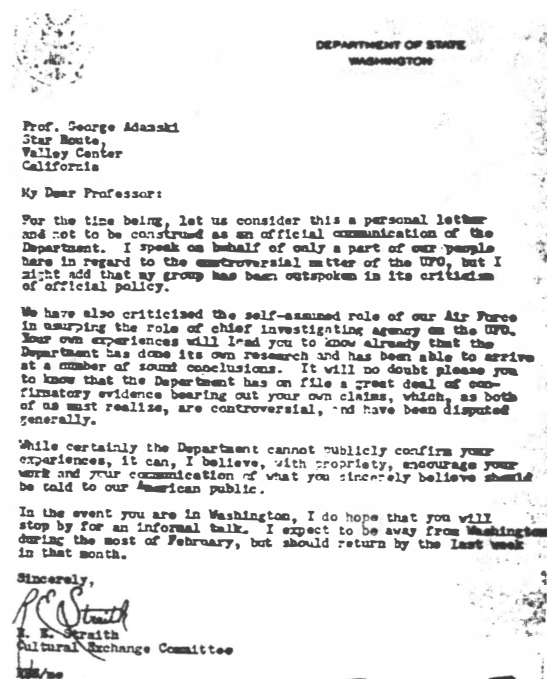
Nu trädde John Keel in på scenen. Han är en frilansjournalist och expert på forteana som fortfarande skriver för Fate. Keel hade uppmärksammats för sina artiklar i tidskrifter som Science Digest, Saga, True och Playboy och för en bok om orientaliska mysterier, "Jadoo", från 1957. Han hade till och med upfunnit förkortningen MIB för "Men in Black".

I "The Mothman Prophecies" beskrev Keel Barker i försiktig smickrande ordalag: "Fanatikerna som dominerade tefatscirkusen under de första åren saknade humor, och Grays okynniga slagfärdighet förbryllade och retade upp dem. Ibland förbryllade han mig också. Denna björn till karl var mycket svår att 'tolka'. Men hans undersökningar var alltid noggranna och kompromisslösa."

Privat betraktade Keel Barker och Moseley som klantiga utredare och skämtare, en inställning som bekräftas av den korrespondens som finns bevarad. Keel började inse vem Barker var i samband med de vetenskapsinriktade ufologernas kongress i New York 1967. Moseley var arrangör och Barker en av ufocelebriteterna. Keel skulle utses till "årets ufolog" och Barkers missunsamma åsikt om det framkom i ett brev till mig.

Keel spelade 11 juni in ett telefonsamtal "från en medelålders kvinna som påstod att hon var prinsessan Moon Owl. /.../ Det mest misstänkta var hennes genomskinliga hänvisningar till en större ufokonferens som skulle hållas 24 juni på Hotel Commodore i New York. James Moseley anordnade presskonferenser och radio- och tv-framträdanden för att göra reklam för sin investering. Prinsessan Moon Owl passade alldeles för bra in i PR-kampanjen." Mosely förnekade all inblandning i detta och andra liknande samtal, men de bildade ett mönster som Barker skulle bygga vidare på.

Del 2 av artikeln kan ni läsa i nästa nummer av STUFO-nytt.

En kopia av Barkers och Moseleys brev till Adamski

Stockholmsrapporter

november 2002—juli 2003

Någon gång den **30 november** såg en kvinna och hennes man i Lidingö något konstigt på himlen när de satt och åt. Det såg ut som två citationstecken ovanpå varandra i riktning sydsydväst, åt Solna och Wennergren Center till. De var vita och bildade liksom en komet med svans.

På kvällen den **18 december** satt en kvinna i Bergshamra och såg på tv. När hon tittade ut genom fönstret fick hon se en rund stor sak med lampor runt omkring i tre färger, rött, grönt och gult. Det var ganska stort, men mindre än ett flygplan. Det var i luften en stund, sen satte det fart och flög i väg.

Någon gång den **22 december** såg två personer i centrala Stockholm 9–10 gulgröna ljuspunkter som passerade från norr mot söder. Hastigheten uppskattades till 50–70 km/tim. Troligen rörde det sig om ufoballonger.

Samma dag, klockan 17.10, såg fyra personer 14 orangefärgade klot som färdades över himlen. Observationen filmades på video. Uppklarat som ufoballonger.

Samma dag, klockan 14.30, såg en man i Tyresö ett triangelformat föremål som drev i rakt sydlig riktning. Efter några minuter kom ett föremål till. Det hade formen av en liggande långsmal cylinder. Genom kikare kunde mannen se föremålet som diskusformat med kupol. Det försvagades, som det första föremålet, och försvann bakom molnen.

Den **4 januari**, strax efter tre på eftermiddagen, stod en kvinna vid en busshållplats på Ekerö. Då fick hon se en ljuslåga på himlen. Det syntes inga lampor och hördes inget ljud. Först kom det närmare och närmare, sedan sjönk det nedåt. Det började avlägsna sig, bort mot solnedgången, tills det blev till en lysande prick. Sen glimmade det till och försvann. Det var helt klart vädret. Kvinnan trodde först att det var ett flygplan från Bromma, men

det såg inte ut som ett flygplan.

Klockan tio på kvällen den **5 januari** var en man i Saltsjö Boo ute och hämtade ved. Han fick då se två röda klot i väster, åt samma håll som Nackamasten. Han trodde först att det var nödraketer, men de låg kvar och hovrade i en halvtimme. Ibland låg de lodrät, ibland låg det ena klotet lite högre upp. Kloten försvann som man tonar ner en lamp tills de var helt borta. Det såg ut som om kloten låg lite längre bort än Nackamasten, men kvar på samma ställe. Han såg de först utomhus, sedan stor han och hans son och tittade på dem genom fönstret.

Klockan sex på morgonen den **27 januari** såg en person genom sitt köksfönster ett ljus som färdades horisontalt som ett flygplan. Det förflyttade sig från ena ändan av fönstret till den andra på maximalt 1,5 sekunder. Inga blinkande lampor från vingarna kunde uppfattas.

Den **30 januari**, kring midnatt, såg en kvinna vid Globen en stillastående ljuspelare, vars ljus upptill var randat och ljuskimrande. Uppklarat som vertikalpelare ovanför en gatlykta.

Från en ovanligt gynnsam utsiktspunkt i ett höghus på Lidingö (Björbo) iakttog en man vid 16-tiden den **31 januari** ett ovanligt ljusfenomen i sydväst omedelbart efter att solen gått ner. Det pågick i 15 minuter och kunde observeras både med blotta ögat och i tubkikare på stativ. Det utgjordes av fem kometliknande ljus i rad med någon grads mellanrum, varvid nummer två hade utpräglad svans medan de andra var mer tallriksformade.

Den **19 eller 20 februari**, vid halv sjutiden på kvällen, såg en kvinna från sin balkong, snett uppåt till vänster, kritvita lampor som två "apelsinklyftor", och svart mellan dem. Storleken uppskattade hon till 1–1,5 decimeter. De var ljudlösa.

Den **8 mars** klockan 04.53 iakttog ett vittne ett stillastående

ljussken som i några sekunder lyste åt alla håll. Det for sedan iväg uppåt i "concordefart". Vittnet anser själv att han såg en meteorit.

Klockan tjugo i nio på kvällen den **13 mars** såg två ungdomar i Österskär ett starkt gult ljus tändas och släckas ganska högt upp i luften.

Den **24 mars**, vid sextiden på kvällen, såg en man på Fridhems-gatan ett runt silverfärgat objekt med en liten svans. Han upplevde en svag metallisk biton. Det var troligen en meteor.

Den **11 april**, klockan 15.40, såg två personer ett skivformat föremål som hovrade över husen i centrala Stockholm. Det stod stilla några sekunder och rörde sig sedan fort till en annan plats och hovrade igen. Det ena vittnet tog fram sin videokamera och filmade föremålet. Han fick bara med cirka tre sekunder.

Klockan 23.50 den **19 april** observerade en kvinna i centrala Stockholm en ljusprick som tycktes en aning suddig. Pricken gick från öster mot väster i ett sicksackmönster. Den drog sedan iväg söderut. Observationstiden var 15–20 sekunder. Det var troligen en meteor.

Den **20 april**, klockan 21.00, såg en man en bolidliknande föremål som rörde sig på låg höjd i riktning mot solen.

Klockan 18.50 den **24 maj** observerade en man som var ensam i sin sommarstuga i Svinninge ett rombformat föremål som ljudlöst färdades över himlen. Han bedömde att föremålet var 15–20 meter högt och 10–15 meter brett och att det rörde sig cirka 50 meter ovanför marken.

På Mallgornavägen i Årsta gjordes den **19 juli**, en halvtimme före midnatt, en observation av ett vitt, ovalt föremål som kom genom molnen och rörde sig snett ner mot marken.

Stefan Roslund

Källa: UFO-Sveriges rapportcentral

Lösningen till Ufo-krysset nr 1/2003

Av ett misstag från mig blev tyvärr fel kryss publicerat i info-bladet nr 1/2003. I det publicerade krysset fanns det några felaktiga siffror i rutorna. Här är det rätta. Vi har ändå beslutat på vårt styrelsemöte att vi drar en vinnare trots det felaktiga.

²⁴ O	²¹ R	²² I	²⁴ O	²⁵ N		⁴ A	²⁵ N	²⁷ K	²⁴ O	¹⁰ Y	²⁸ S	¹⁴ T			¹⁷ P
²² I			²¹ R	¹⁸ Y	⁴ A	²⁵ N		²⁴ O	²¹ R	²⁴ O		¹ E	² L	³ V	⁴ A
¹⁶ D	²² I	¹⁰ M	¹ E	²⁵ N	²⁸ S	²² I	²⁴ O	²⁵ N		¹⁴ T		²⁶ F	⁴ A		¹⁴ T
¹ E		⁴ A	²⁵ N	²⁵ N		²⁸ S		¹⁴ T	⁵ Ö		²¹ R	⁴ A		¹⁶ D	²⁴ O
²⁵ N	²⁴ O	⁶ G		⁴ A				²⁴ O	²⁷ K			¹⁴ T		²² I	²⁸ S
¹⁴ T		²⁵ N	¹⁵ Ä	²¹ R	²⁷ K	²⁴ O	²⁵ N	¹⁴ T	⁴ A	²⁷ K	¹⁴ T	→	⁴ A	³ V	
²² I		¹ E	²¹ R		²⁴ O					⁴ A		¹ E	²¹ R	⁴ A	
²⁶ F		¹⁴ T	²¹ R	¹ E	¹⁶ D	²⁹ J	¹ E	→	⁶ G	²¹ R	⁴ A	¹⁶ D	¹ E	²⁵ N	
²² I		²⁶ F		⁶ G		²⁴ O		¹⁶ D	²⁰ Ö		²¹ R	¹ E	²⁵ N		²⁶ F
¹ E	²⁵ N	¹⁵ Ä	²¹ R		²⁸ S		²⁵ N	⁴ A	¹⁴ T	¹⁴ T		²⁵ N	⁴ A	²⁸ S	⁴ A
²¹ R		² L	¹ E	¹⁶ D	²² I	⁶ G		⁸ B	⁴ A	²¹ R	²⁷ K			²⁰ Ö	²¹ R
⁴ A	²¹ R	¹⁴ T			⁴ A	²¹ R	⁴ A	⁸ B		²⁴ O		²⁷ K	⁴ A	²¹ R	¹⁴ T
¹⁶ D	¹ E		²¹ R	²⁴ O	²⁸ S	⁴ A		⁴ A	² L	² L		⁵ Ö	²⁷ K		¹⁸ Y
¹ E	¹⁶ D		¹⁸ Y	²¹ R		¹⁶ D	²⁰ Ö		⁴ A	² L	¹⁴ T		¹⁴ T	²⁰ Ö	⁶ G
		⁵ Ö	¹⁰ M		¹ E				²⁸ S		⁴ A	²¹ R	⁴ A		
²¹ R	¹⁸ Y	¹⁰ M	¹⁶ D	²⁸ S	²⁷ K	¹ E	¹⁷ P	¹⁷ P	²⁸ S	²⁶ F	² L	²⁴ O	¹⁴ T	¹⁴ T	⁴ A

Inga-Lill Wallin

Vinnare blev: Ambroz Finta, Uppsala som får en trisslott.

Ordspråk:

Att fela är mänskligt, att skyla över det också.

Vilse-gången

Med hjälp av orden letar du dig fram genom labyrinten tills du hittar utgången. De markerade rutorna markerar början respektive slutet. Sista bokstaven i ett ord är den första i nästa. Bokstäverna som blir över kan du pussla ihop till ett ord vars symbol du bland annat kan se på bildstenar.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Börja i denna ruta →

← Sluta i denna ruta

M	J	O	R	D	F	U	L	L	A	R	A	R	U
O	A	G	N	I	T	T	F	U	K	Y	F	K	R
T	L	I	N	G	Å	S	L	L	C	M	D	O	E
U	A	N	P	P	E	K	A	O	Ä	L	F	S	T
A	X	K	Y	R	A	M	B	N	G	A	L	O	L
N	J	L	O	I	D	I	T	F	U	N	V	S	E
T	I	P	T	M	E	N	S	I	L	Y	M	E	D
N	A	P	S	S	I	R	N	O	L	A	F	N	R
T	Y	S	T	E	M	R	Ä	S	T	E	N	S	Ä
E	S	L	T	N	O	K	L	I	X	E	E	T	J
N	N	O	A	K	T	T	A	N	Å	N	R	A	V
B	E	S	S	O	E	A	G	Y	M	I	V	D	E
U	L	O	S	L	L	I	R	E	T	N	V	I	T
T	S	B	A	B	E	S	K	O	P	D	R	Ä	K
R	H	E	F	R	R	I	T	A	L	D	M	Y	R
A	K	T	A	T	E	L	E	P	A	N	E	T	E

ABSTRAKT
ANTENN
DIMENSION
EXISTENS
GALAX
GANYMEDES
GÅTFULL
IRRBLOSS
LUFTBALLONG
LUFTSKEPP
MISSTOLKNING
NEBULOSA
NYMÅNE
NÄRKONTAKT
PLANETER
PYRAMID
RYMDDRÄKT
RYMDFARKOSTER
SOLFLÄCKAR
SOLSYSTEM
STJÄRNFALL
TEFAT
TELEPATI
TELESKOP
TIDEVARV
UTOMJORDING
VINTERGATAN
XANTIPPA

Inga-Lill Wallin

Lycka till!

Planet-krysset

I krysset motsvarar varje siffra en bokstav. Ett ord är givet för att du lättare ska komma igång.

29	18	15	✱	29	21	28	✱	9	24	2	29	3	4	17	✱
4	29	✱	9	18	4	✱	20	28	5	✱	20	1	✱	1	18
27	4	5	✱	✱	5	✱	7	11	✱	9	22	29	27	✱	5
24	5	4	25	24	29	✱	25	7	2	✱	20	✱	4	19	3
5	✱	29	1	✱	✱	9	24	✱	✱	21	4	11	21	4	✱
25	7	17	27	24	25	24	29	✱	21	1	5	✱	4	15	21
24	✱	✱	✱	17	✱	29	✱	✱	14	21	7	5	✱	15	4
29	1	25	18	17	7	✱	16	6	5	4	✱	✱	29	1	15
✱	✱	1	✱	7	✱	3	4	5	18	29	29	✱	✱	29	✱
7	5	18	29	✱	✱	5	✱	4	5	✱	✱	23	24	27	7
17	28	✱	18	19	7	4	25	✱	✱	17	15	24	27	18	✱
29	✱	✱	17	✱	27	27	✱	4	✱	15	✱	17	✱	✱	6
1	2	3	4	5	✱	7	✱	19	15	4	5	1	18	25	✱
I	D	K	A	R	✱	7	✱	19	15	4	5	1	18	25	✱
15	✱	✱	5	6	✱	5	4	3	✱	25	18	27	✱	14	5
18	5	21	✱	3	18	✱	5	✱	4	✱	✱	7	✱	✱	24
25	7	18	25	✱	5	✱	21	7	5	3	24	5	1	24	29

Inga-Lill Wallin

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
I	D	K	A	R										
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	✱

De rätta lösningarna till Vilse-gången på föregående sida och Planet-krysset insändes senast 30 november 2003 till:
 Stockholms UFO-förening c/o Inga-Lill Wallin, Jaktvägen 10, 175 63 Järfälla.
 Trisslotter till vinnarna!

Lycka till!

ONSDAG 10 SEPTEMBER 2003 DN

An leva de gamla klotblixtar

JAG UNDRAR OM klotblixtar. Finns det något fysiskt bevis för dem, är det någon som fotogra-

**MÄRKLIG-
HETER**

ferat dem? Kan det vara så att dom inte alls existerar? Var i världen observeras dom mest? Snälla svara, jag har skrivit flera gånger utan att få svar!

BENGT CARLVIK

Hej, Bengt!

Visst finns det klotblixtar, det råder det inte den minsta tvekan om. Hundratals människor har sett dem (några har dött sedan de fått dem på sig) och för några år sedan talade jag med en dam som hade sett en komma smygande in genom sitt fönster in i köket där den sedan träffade – och spräckte! – hennes gamla järnspis. Det finns också några få bilder av dem och åtminstone en

film som visades på ungersk teve för några år sedan. På filmen syns ett litet klot komma svävande i fullt dagsljus och med ganska god fart.

Klotblixtar uppträder vanligen i samband med åskväder men kan dyka upp ganska långt bort från själva åskan. Några speciella platser finns det egentligen inte utan man får passa på att spana när det åskar.

Bilder är det alltså ont om och även om det finns några kandidater så tvekar många forskare om de verkligen föreställer en riktig klotblix. Oftast rör det sig om märkliga streck över filmen som kan tolkas som nästan vad som helst.

I några fall har klotblixtar gått igenom fönsterrutor och då lämnat nästan exakt runda hål efter sig. Det hände i Uppsala den 6 augusti 1994 och i Stockholm nästan på dagen 40 år tidigare.

CLAS SVAHN

3 23/6 2003 metronoterat

Mystisk gammablixt var sprängd stjärna

Att jorden varje dag bombarderas av kraftiga gammablixtar från yttre rymden har varit känt i över 30 år. Orsaken har däremot varit ett mysterium.

En internationell grupp astronomer, ledd av svensken Jesper Sollerman vid Stockholms universitet, har nu svaret: exploderande supernovor.

Gammablixtarna upptäcktes av misstag. När amerikanska spionsatelliter i slutet av 1960-talet letade efter atomspräng-

ningar så blixtrade det till från rymden i stället. Sedan dess har astronomerna grubblat över vad det kan vara.

Kraften i gammablixtarna har gjort att astronomerna kopplat ihop dem med ett annat spektakulärt fenomen – supernovor. Supernovor är massiva döende stjärnor som med enorm kraft spränger sig själva i bitar. Astronomerna har anat ett samband, men ingen har lyckats påvisa det – förrän nu.

En gammablixt den 29

mars i år gav nyckeln till gåtans lösning. Explosionen skedde så pass nära jorden, "bara" 2,5 miljarder ljusår bort, att astronomerna kunde observera den i detalj.

– Först såg det ut som en vanlig gammablixt. Men redan efter en vecka såg vi spåren av en supernova, säger Jesper Sollerman.

– Det är ingen tvekan om att gammablixten här rör från en massiv stjärna som slutat sina dagar i en ovanligt kraftig supernova-explosion. **P O Lindström/TT**